

Copyright © 2016 by Yen Press, Inc. All rights reserved. Volume 6

6

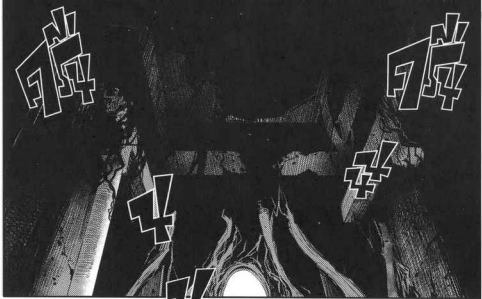
GOBLIN SLAYER!

ก๊ อ บ ลึ น ส ล อ ย อ ร !

เรื่อง: คุโมะ คาทึกุ

ภาพ: โทสุเกะ คุโรสะ

ออกแบบตัวละคร: โทโมะ คัตสึนากะ

หมางความว่า
พวกมัน จะมา
ทวงพื้นที่ตรงนี้
คืนสินะ

พวกมัน
คงไม่อยู่เฉย
หรอก

ถ้าทาง
เจ้าออก
ของพวก
อลูรนี่อง
อยู่ที่นี่ล่ะก็

เข้า
ตา
จน
ชะ
แล้ว

พวกก็อบลิน
จากซาก
โบราณสถาน
ที่กำลังจะมา

ส่วนทางนี้
มีนักผจญภัย
ห้าคน
ซึ่งเหนื่อยล้า
เต็มที

โถงวิหาร
ที่ถล่มลงมา
เพราะแรง
ระเบิด

กระจาก
ที่ซุกซ่อน
พลังของ
"โทท
(ประจ
เคลื่อนย้าย)"
ไว้

พักกัน
...
สัก
หน่อย
เถอะ...

วาง
ใจ
เถอะ

มี
อะไร

อยู่ใน
กระเป๋า
ของชั้น

?

เป็น
อย่าง
นั้น
จริง
หรือ
?

สเล
เจอร์

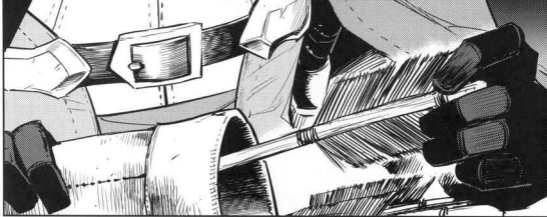
คุณ
ก็อบลิน
...

ไม่มี
ปัญหา
หรอก

ตอนที่ 27

viewcartoon.com

ก็ตั้งใจ
อย่างนั้น
แหละ:

ดีละ:
อันนี้ใช้ได้
สินะ:

ไหว
รีปเปล่า
?

กับข้างขวา
อย่างละ:
สองจุด

ทาง
เข้าออก
อยู่ด้านหน้า

อย่าง
ตามเรื่อง
จำนวนแล้ว

ขมาจความว่า
จะกรุเข้ามาจาก
ทุกทิศทุกทาง
สินะ:

แน่นอน
!

นางนั้นแหละ:
อย่าโดนจับปลิว
เหมือน
ครั้งแรกก่อนละ:

เขลือ
เวทมนตร์
อีกเท่าไร?

นั่น

เอ่อ
...

ค๊ะ

ฉันจะ
พยายาม
ค๊ะ!

ต้อง
มีเรื่อง
ไซไซแน่

เก็บไว้
ละ

ใช้พลาดไป
หนึ่งครั้ง
ใช้สำเร็จ
หนึ่งครั้ง

จ้ง
เขลืออีก
หนึ่งครั้งค๊ะ

ทุ๊ง

ให้
ดราก้อนทูล
วอร์เฮอร์
ทือโล่วตี

ดีล:

อาตมาแจ้งก
ดราก้อนทูล วอร์เฮอร์
(ทหารเชิงงมังกง)
ไปแล้วหนึ่งครั้ง
เขลืออีกสองครั้ง

แล้วจดจ่อ
กับการป้องกัน
ที่ด้านบน
ของแท่นบูชา
ละ

โดงเนพา:
การปกป้อง
เด็กสาว
คนนั้น

โอ้
นั่น
หน้าที่
สำคัญเลย
นะเน็ง

เก็บไว้ก่อน
มันเป็น
ไฟเถา

ของข้า
ก็เหลืออีก
สองครั้ง

รับ
ทราบ

โอ้? นานๆ ที่
แม่ขู่จว
จะปากตรงกับใจ
แฮะ

เสียงมารจากหิ้ง:
ฉันปากตรงกับใจ
ตลอด
แหละ

ผู้ไร้อาณา
ตั้งสามคน
นั่น

ปาร์ตี้ของ
พวกเรา
มีพร้อมพร้อม
ดีเนอะ

ดี

...ดามิ-
ติริมาดู
เอ็ง

จิ้งหิวที่
จะใช้ไฟเถา
นั่น
หรือว่า...

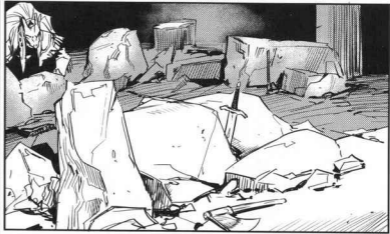
แต่ยังไม่บอก
ไอ้เรื่องนั้น
กับแม่หูจาว
ดีกว่า

ถึงจะไม่ใช้ไฟ
น้ำ และพิษ
ก็จริงเถอะ...

โกสึ
เข้ามา
แล้ว!

พวก
มัน

ถึงจะแค่
ตัวเดียว
ก็ล่อ
เข้ามา

ลดจำนวน
พวกมัน
ไปเรื่อยๆ

แล้ว
จะใช้มัน
ทำอะไร
ดีล่ะ?

พอดีงคุณ
ความสนใจ
ของพวกมันได้
ก็ลองมัน
ลงมาละ

แต่ได้สิ
นั่นจะทำ
!

รู้สึกเหมือน
โดนบอกให้
ทำอะไร
ไม่เข้าท่า...

ได้โปรด
วางใจ

จะทำ
แบบนี้...
ได้เหรอคะ...?

โอ บรอนโทล
(มังกรกลางฟ้า)
ผู้สูงส่งและเจ้าแห่งท้อง
ใต้โปรดมอบ
กำลังของหมื่นคน
ให้แก๊จ

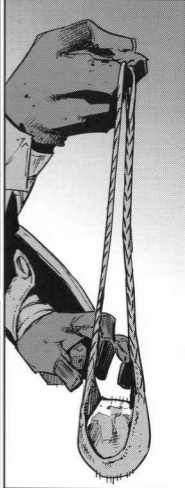
ส่วนอาตมา
ก็ให้ตั้งกระเจกนี้
ออกมาสินะ

"พาร์เขียล
ดราก้อน
(กึ่งมังกร)"

เกาะอยู่
ตรง
ที่กำบัง
ฝั่งขวา
ค่ะ!

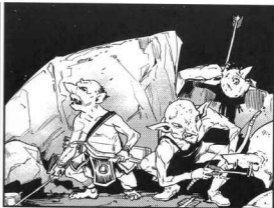

ปัง!

โฮ่ แบบนี้
ไม่ต้องเล็ง
ก็ตงจะ: ได้มั้ง

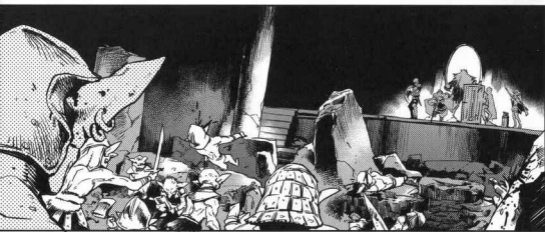

อาตมา
รู้สึกยินดี
เป็นอย่างยิ่ง
ที่ได้รับคำชม
!!

สินเป็นแบบนี้
ลิกไม่นาน
คงจะยึด
แท่นบูชาได้

โอ้
มาแล้ว
ยั่วเยี้ยเลย
แฮะ!

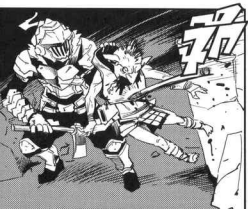
ไม่มี
ปัญหา

ชั้นจะสกัด
พวกมัน
ไว้เอง

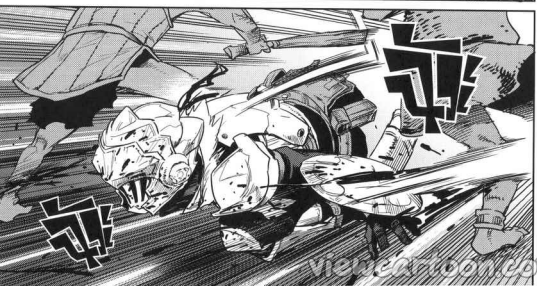
อย่า
ออกห่าง
จาก
แท่นบูชานะ
ละ

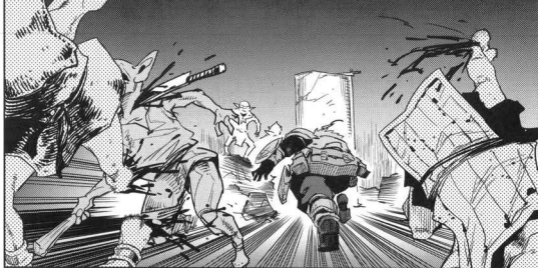

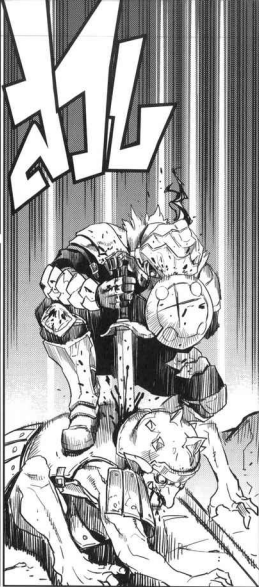

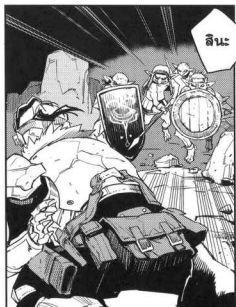

พวกอสูรน้อง
โดนการเคลือบไอ
ของดาமிคิรุมารุ
ก่อนจนเต็มๆ เลง
ละสิ

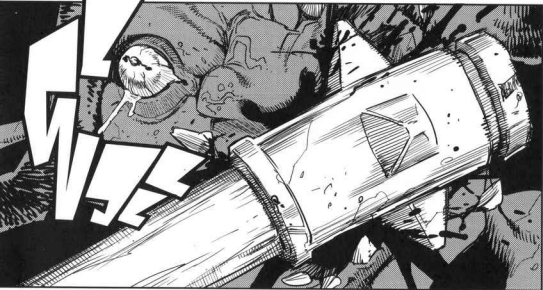
ขนาดดู
จากทรงนี้
จึงตาลาง
เลงแะ:

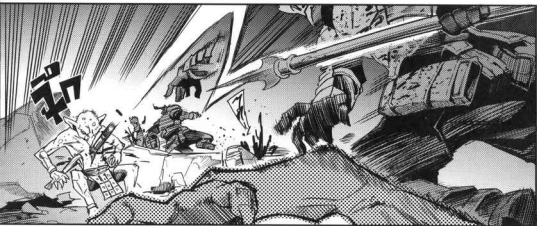
สินะ

ถึงจะพูดขึ้น
แต่พวกเรา
ก็ต้องหนุนหลัง
ให้ดี

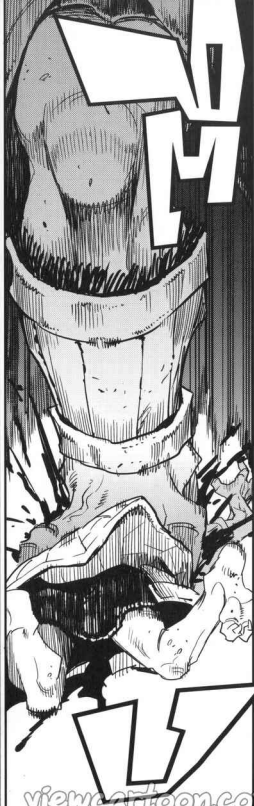

มาฆะที
นะ

ว
ว
ว

ว
ว
ว

ฆ่า

ว
ว
ว

ฆ่า

ฆ่า

ว
ว
ว

ฆ่าฆ่า

ฆ่า
ฆ่า
ฆ่า
ฆ่า

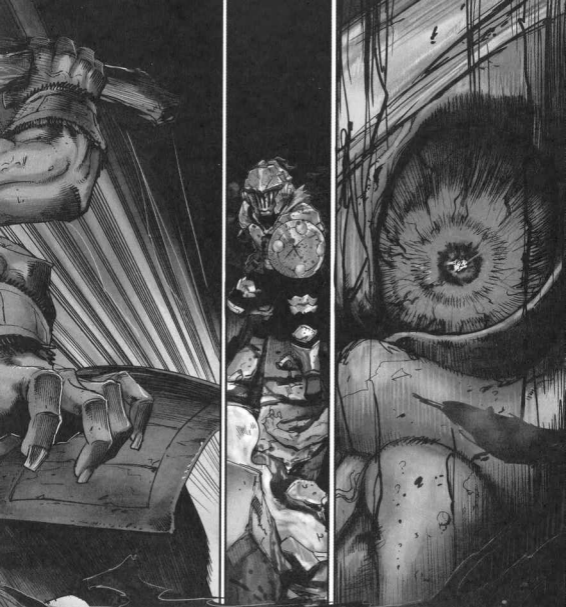
ไอ้ตัวที่

ทำให้

ตาของข้า

เจ็บ!!

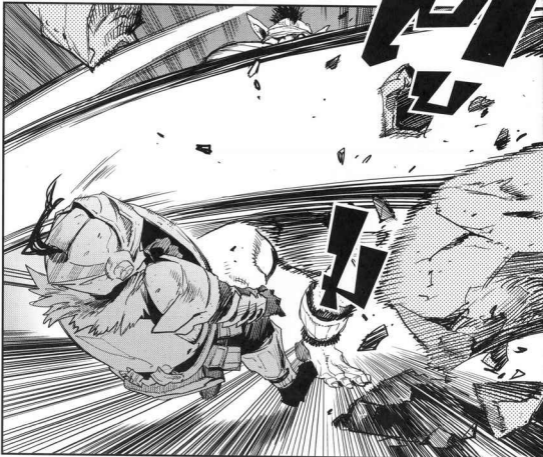
ไอ้หมอนี่แหละ!!

ตอนที่ 28

ခါးကပ်
၇၆:

สำหรับ
พวก
อสูรน้อย
แล้ว
ถือว่าตาย
สบายมาก

หนวกหูंना
ก็ถูกธนู
มันหมดแล้ว
นี่ยะ!

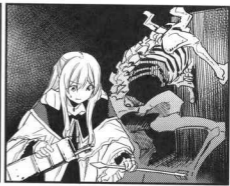
ถูกบุก
โจมตีจนได้
แม่ทวยหา
!

ยิงให้เยอะ
กว่านี้หน่อย
ไม่ได้หรอก!

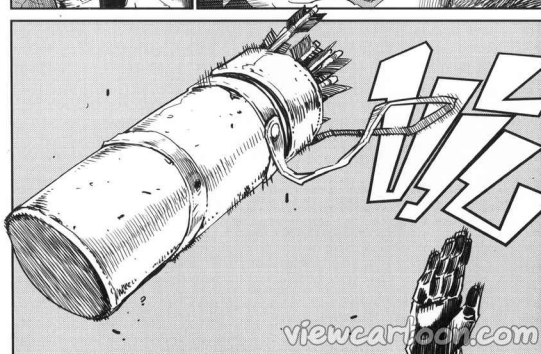
ขอบใจ
นะ~!

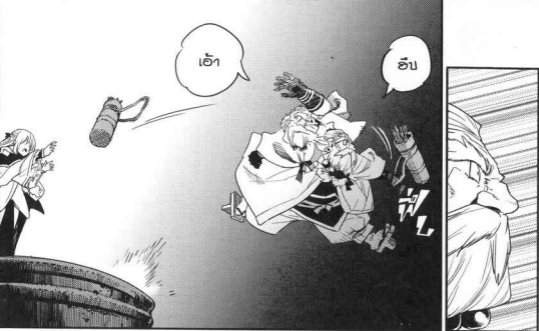
นี่เป็น
ลูกธนูของ
เกือบฉันท
อย่างน้อง
คงพอ
แก้ขัดได้

จัง~

ดวอร์ฟ!
รีบกลับ
มาเร็ว
!

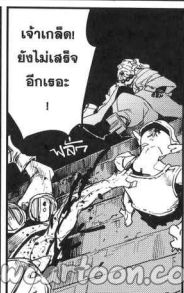

คิดว่าข้า
จะเสียทำให้
พวกอสูรน้อย
ไม่กี่ตัว
นี่โฮ

ได้
แค่
นิด
เดียว
!!

ตอน
นี้
เพิ่ง
...

เจ้าเกล็ด!
ยังไม่เสร็จ
อีกเธอะ
!

ฉันก็
จะช่วย
ด้วยค่ะ!

...
ฮึบ

ขนาดแม่หนู
ผ่าฮิวมี
ที่เสนบอบบาง
ยิ่งกุ่มสุดกำลัง
ขนาดนี้

อีกแต่
บิดดิยอ
...!

ฮึบ
...

จะไม่มี
พลัง
เหลือ
เก็บไว้
เลย
ได้
ยังงี้
กัน

หากเป็น
เช่นนั้น
ลิซาร์ด
แมน
(นิกพรด)
ที่ต้องการ
เป็น
วีรบุรุษ
แห่งยุค

หน้อย
แน่

ลอง
อีก
สักตั้ง
ซิ

ทงาย
กระจก
ขึ้นชะ
!

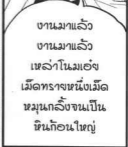
แล้ว
ไปอยู่
ข้างใต้
!

คุณ
ก็อบ
ลิน
...!

สเล
เยอร์

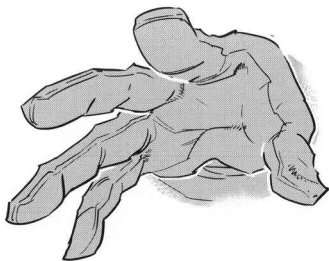
คะ
!

ออร์ค-
บอลก์
!

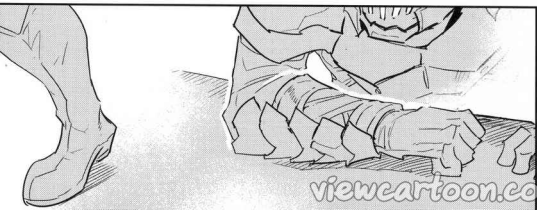
ทางนี้
!

โทษที

ถึงไม่รู้ว่า
นางตั้งใจ
จะทำอะไร
ก็ขอ:

ไม่เป็นไร
น้า!

ใช้เวท
สองอย่าง
พร้อมกันอะ
หุตะอะไร
ไม่เข้าท่า

ทา
ให้ตาย
สิ!

"ฟอลลิ่ง
ดอนโทรล"
...ปล่อย
ลงมา:

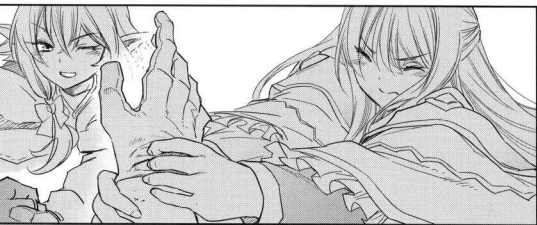
อ้วน

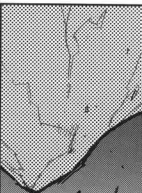

...
เท่านั้น
ก็...

จ
ช

แตก

ระเบิด

"สโตน
บลาสต์"

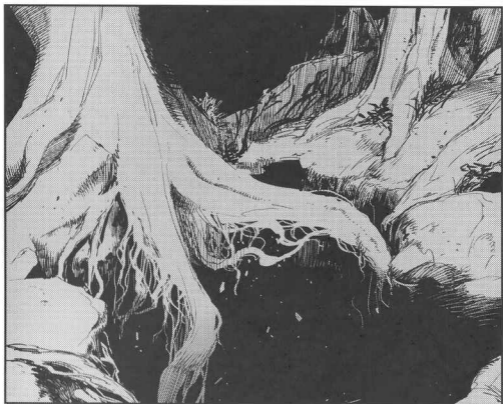
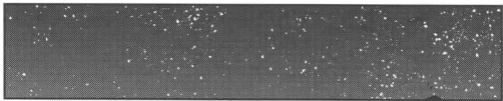
อีก
สักที

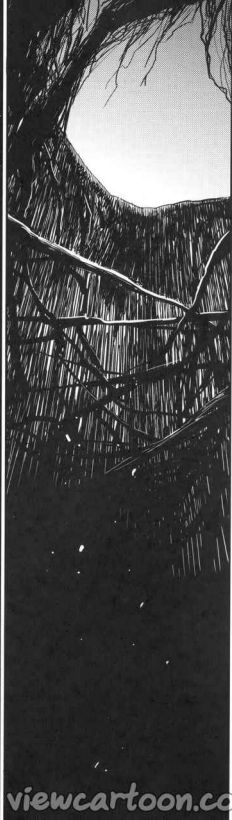

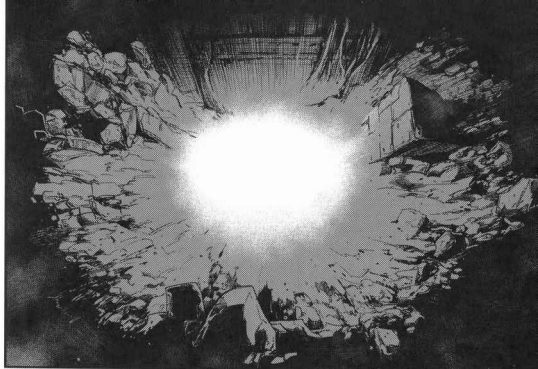
"พอลิ่ง
คอน
โทรล"

จะว่าไป
นี่มันเกิด
อะไรขึ้น
!?

...พะ
ให้ตายสิ
ไฉ่เอ๊ย
!

คะ คิดอะไร
อยู่เนี่ย
ออร์คบอลก์
!

แบบว่า
ค่อนข้าง
ชินแล้วนี่จ
นะค้ะ

แค่ตกใจ
เองหรอ
!?

ตะ ตกใจ
หมดเลย
ค้ะ...

จารย์บรมโนเม
ที่ลิกิตาใน
ซากโบราณสถาน
มาเป็น
"ลิตอนบลาสท์"
เพื่อโจมตี

แล้วก็ใช้
"ฟอลลิ่ง
คอนโทรล"
ปล่อยตุ้มลงไป
ข้างล่าง

ดูเหมือนที่นี่
จะเป็นซาก
โบราณสถานเก่าแก่
ทำจากหินซึ่งถูกพยุ
งด้วยรากไม้

การอาละวาดของ
ก๊อบลินแฉมเบ็งง
และระเบิด
จึงทำให้เกิด
การสั่นสะเทือน

กิม:
ประมาณ
นั้นแหละ:

อย่างงั้น
สินะ:
?

เปลี่ยนพลัง
ที่คำจูนซาก
โบราณสถาน
ให้เป็น
พลังทำลาย
...

ไม่ไหวๆ...
พวกเราโซคัล
ที่มีกระ-จกแห่ง
"เกท"
อยู่เนะนี่ง

ไม่อย่างนั้น
คงถูกเศษหิน
ทับอยู่ข้างใต้
เหมือนพวก
อสุรน้องเน่า

...บางที เจ้าสิ่งนี้
คงเป็นเครื่องมือ
ในการเดินทาง
มาตั้งแต่ยุคโบราณ
ละมั้ง

แหม เจ้ากวลัด
ทำงานหนักสุด
เลยนะนี่ง

พูดไปก็
ช่างน่าเสียดาย
ที่ล่องให้ทน
กับความหนัก

จุดหิน
ก้อนใหญ่ๆ ได้
ในพริบตา
เลย

นี่
คือ
หิน
ที่
ใช้
ใน
การ
เดินทาง

ชั้น
ไม่สนใจ
หรอก

ถ้าอู๋ไต้เมือง
ก็คงคิดหา
วิธีอื่น
แล้วละ

ดีจริง ๆ

โศกดินะต:
ที่ไม่ได้ออู๋
ไต้เมือง

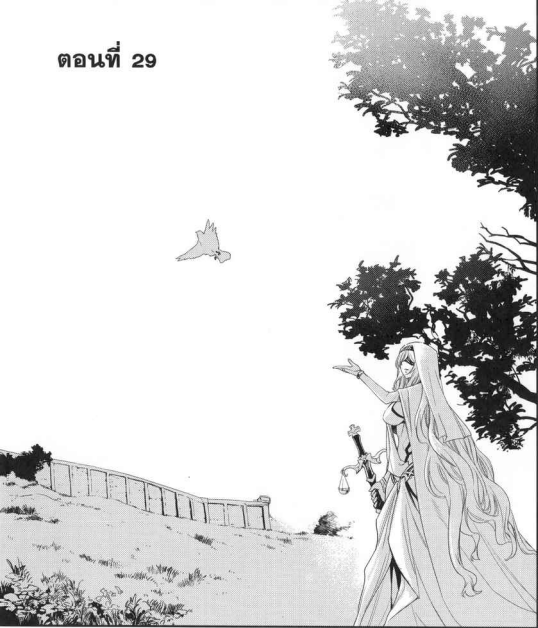

อ๋อ

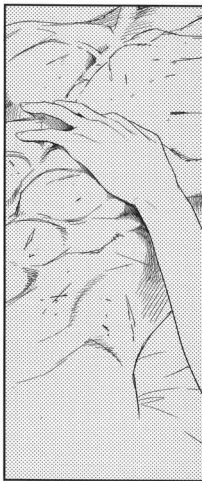
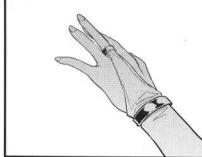
ออร์ค-
บอสก์

11/2
1/2
1/2

ช่างดี
เหลือเกิน
ที่คุณ
ปลอดภัย

ขอบคุณมาก
จริงๆ นะคะ
ท่านนักรบ

ฉันได้รับ
รายงาน
แล้วค่ะ

ขึ้นมา
ขึ้นยัน
นี่

เรื่องอะไร
หรือคะ?

ถ้าเป็นเรื่อง
ที่ตอบได้
ไม่ว่า
เรื่องอะไร...

.....

ที่ว่า...

ทั้งหมด
คือ
...?

รักก็อบลินใน
โบราณสถาน
ใต้ดิน
ทั้งอาณาจักร ขนาด
และ:ผู้รักใจด้วย

เรารู้เรื่อง
ทั้งหมด
ไข่ม้อย

เป็น
เช่นนั้น

! ค่ะ

ฉัน
เทธอ

...อ:ไรกัน
อย่างนั้นเอง
หรือค:

ทุกคน
...

ไม่ใช่ว่า
รู้หรือก

ทำไมถึง
รู้ได้ละค:
?

แต่ตั้งใจ
จะถามพวกที่รู้
สถานการณ์ได้
ทุกคนอยู่แล้ว

ได้มั้ง
คะ?

ขอถาม
เหตุผล
ที่ทำให้
ลงรัง

ก็มี
พอสมควร
เลย

เจ้าตัวสีขาว...
อะไรสักอย่าง
นั้นนั่น:

อ้อ

น่าจะ
ชื่อมัน
แหละ:

แอลจี-
เกเตอร์
(มังกรบึง)
เหรอคะ?

ถ้าเป็นเช่นนั้น
หากป่วยเบี่ยง
สักหน่อย
คงจะดีกว่า
สินะคะ

ฉันคิดว่าเป็น
"ริมบอลเอนแดนท์
(การเจอแบบ
ถูกวางแผนไว้)"
เหรอคะ?

คิดว่า
เจ้านั้นคงไม่ใช่
"แรนด้อมเอนแดนท์
(การเจอ
โดยบังเอิญ)"
หรอก

ไม่ระแวง
เกินไปหน่อย
หรือคะ?

อีกด้านหนึ่ง
ก็ตรงกับ
เล่นงาน
พวกก็อปลิน

อย่างน้อง
มันก็พจางาม
โล้พวกเรา
กลับไป

กระทั่งจาม
จึงไม่มี
จึงเป็นไปได้

ปล่องทิ้ง
นักผจญภัย

ซาก
โบราณสถาน
ระดับนี้
แต่กลับ
ไม่มีแผนที่

ไม่มี
การจ้างวาน
ให้กำจัดมัน

นั่นคือ
แฟมิเลีย
(สาวก)

หมายความว่า
มีอะไรบางอย่าง
เผ่ายูไตตัน

รู้ละ เอ็งดั่ง
นะ:

ถ้าแก๊งกับ
นักผจญภัย
ก็ละ เอ็งด
อง

...ฮัม

กลิ่นเหม็น
ของ
ก็อบลิน

ความเจ็บ
จากฝนที่
โปรงปราง
สู่ใต้ดิน

ความ
ร้อนฉาว
จากการ
ต่อสู้

ดาบหินอนิม
ที่หุ้มแทง
เกล็ดและ
ผิวหนัง

หลังจาก
เรื่องของ
แอลวิกเตอร์
ฉันไปอาบน้ำ
เพื่อกลบเกลื่อน
ความรู้สึก
ที่อาชุกถ่วงรู้

แต่เปลือยแสดง
สภาพน่าอากับ
เด็กสาวคนนั้น
ไปในตอนเอง
ะ:ได้

มีแค่
เมือง

เท่านั้น

อย่างกับ
ประเทศ
กันเลย
นะคะ

สิ่งที่ผู้รับใช้
เทพเจ้าสูงสุด
ต้องปกป้อง

ถ้าเป็นเธอ
จะต้องสู้สิก็ได้
แน่นอน

ก็
ในเมือง

ทั้งการ
สังหารผู้หญิง
การดักเครื่องบิน
ที่นั่น

และการ
ปล่องศพ
ทิ้งไว้
อย่างนั้น

มันไม่ใช่
วิธีการรอบ
ทือปล้น

ได้ฉันว่า
พวกคุณได้
กระจกแห่ง "เกท"
ที่อยู่ภายใน
ซากโบราณสถาน
มาแล้ว

คนรักใจคือ
ผู้รอดชีวิต
อย่างพวกเทพमार
ซึ่งวางแผนจะไล่สิ่งนั้น
ทำอไรบางอย่างค้:

...แต่นั้น
เพิ่งได้รับแจ้ง
จากพิราบสี้อฮารว่า
พวกมันถูกกำจัดไป
เรียบร้อยแล้ว

...ค้:

ฉันซึ่ง
ถูกเรียกขานว่า
ลอร์ดแห่งดาบ
ผู้ปราบ
ราชา
เทพमार

แต่ที่ว่า

ที่
ได้ดิน
ของ
เมือง

พิธีบูชายัญ
อันน่า
สงดลสงอง
ในเมือง

หากรู้ร่องรอยนั้น
ก็คงคาดเดา
แผนการและตัวตน
ที่แท้จริง
ของพวกเขาได้

ที่
ได้เท้า
ของ
ฉิน

จะพูด
ออกมา
ได้อย่างไร
ว่า...

มี
เกือบสิบ
ซ่อนตัว
อยู่
—

คงจะเป็น
การแก้แค้นฉัน
ละมัง

ถ้าแต่ฉัน
คงจะมีทาง
ทำอะไร
ได้อยู่

ได้โปรด
ช่วยฉัน
จาก
ก็อบลิน
ด้วย

เดอะ
นะคะ
...

กับฉัน
เธอคิด:
?

ตั้งใจ
จะทำ
จังโว

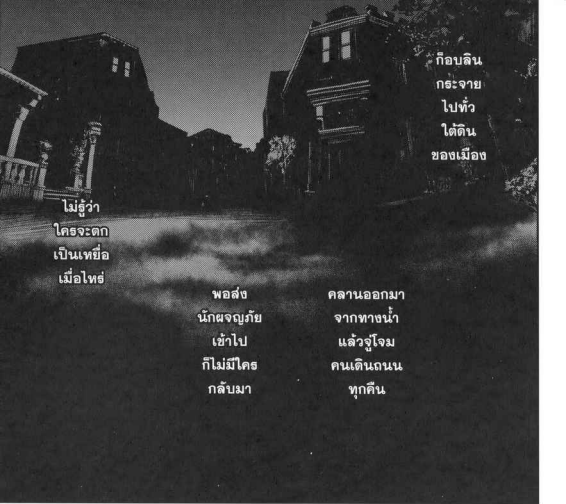
เพราะเธอ
ไม่ใช่
ก็อบลิน

ไม่ทำ
อะไร
ทั้งนั้น

...ฉันออกจาก
ใจคุณ
เข้าใจดี:

เพราะฉัน
ถึงไม่ถาม
เหตุผล
สินะ:

ถ้าแล้ว
มา
ก็จะ
ฟัง

เกือบลื่น
กระจาย
ไปทั่ว
ใต้ดิน
ของเมือง

ไม่รู้ว่
ใครจะตก
เป็นเหยื่อ
เมื่อไหร่

พอสัง
นักผจญภัย
เข้าไป
ก็ไม่มีใคร
กลับมา

คลานออกมา
จากทางน้ำ
แล้วจู่โจม
คนเดินถนน
ทุกคืน

เมื่อ
เข้านอน
มันจะ
บุกโจมตี

มีเกือบลื่น
แอบซ่อน
อยู่

ได้
เตียง
นอน

ในเงา
ของ
ประตู

ใคร
รัก
คน
...

ที่เป็น
...

เหมือน
กับ
...

ฉัน

ทุกคน
จะต้อง
หวาดกลัว
กันอย่าง
แน่นอน

สุดท้าย
ก็ไม่มีใคร
เข้าใจ...

โซเวท
อย่างชาวตะวันตก
และชาวอเมริกัน
ก็อปชั่น

ไม่มี
ใคร

ไม่ใช่
ตัวเอง

เพราะคนที่
เสียงชีวิต
เป็น
"ใครสักคน"

จะ
ต้อง

เข้าใจฉัน
แน่นอน
ค่ะ...

ถ้าเป็น
คุณ
ล่ะก็

ถ้า
เป็น
คุณ

...ฉันจะให้
กระจกแห่ง
"เกท"
บานนั้น
ก็ได้ค่ะ

เอ๊ะ...?

ชั้นโยน
ไล่นั้น
ทิ้งไปแล้ว

ไม่ว่า
อย่างไรก็ตาม
ถ้าหากมี
วิธีใช้มันได้
ก็เป็นได้

...สมบัติล้ำค่า
ที่เป็นโบราณวัตถุ
จากยุคก่อน
นะหรือคะ?

ช่างน่า
สนใจ

น่า
สนใจ
จริงๆ

เป็น
คนที่

...
ฮ:ฮ:

ก็ลอง
จับหล่อ
คอนกรีต
ถ่วงนำไป

คงจะเป็น
เตียงนอนที่ดี
ให้เจ้าตัว
สีขาว
นั้นนะ

นี่
 อดัน
 ถามบ้าง
 ได้มั้งคะ?

ก็
 อาจจะ

เก็บ
 อารมณ์อยู่
 ล่ะนะ
 ต้องใช้
 แน่ๆ

พอปราบ
 ก็จบสิ้น
 แล้ว...

จะมีอะไร
 เปลี่ยนไป
 หรือเปล่าคะ
 ?

จะเป็นการปกป้อง
 ความสงบสุข
 ให้แก่ผู้คนมากมาย
 และเป็น
 ความยุติธรรม
 ของโลกใบนี้

อย่างเช่น
 หากผู้กล้า
 ถล่มทัพของ
 พวกนอกรีต

แต่ว่า...
การช่วยเด็กสาว
นำส่งสาร
ที่หวาดกลัว
ก็อบลิน

เพียงแต่
คนเดียว

จะเปลี่ยน
อะไรได้
หรือคะ
...?

สิ่งนั้น
คงจะ
ไม่มี

อย่าง
นั้น
นอน

เธอพูดว่า
เคยเจอ
เรื่องต่างๆ
มาสินะ

คือ

ชั้นว่า
แบบนี้
ก็ดีแล้ว

ไม่มีอะไร
เปลี่ยนไป
ที่นั่น

ใช่
มังค:

ชั้นเคย
เห็นมัน
ตั้งแต่ต้น
จนจบ

ดังนั้น

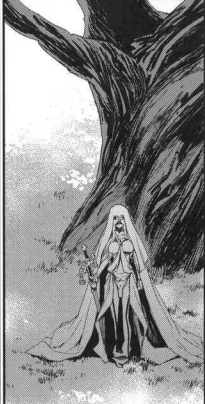

คุณ
จะไม่ช่วย
ฉัน

หรือ
ค?

ใช่

ฉันไม่เข้าใจ
ความรู้สึก
ของเธอ
หรอก

แต่ว่า

ถ้าก็อปลิน
โผล่มา
ก็เรียงกัน
ธ:

ฉันจะฆ่า
ก๊อบลิน
เอง

ใช่

ในฝัน...
...

แม่
แต่

ในฝัน...
ดวง
เหรอ?

ใช่

คุณจะมา
ช่วงนั้น

อย่างนั้น
หรือค:
...?

เพราะชั้นคือ
ก๊อบลิน
สเลเยอร์
ใช่ละ

ฉะ...

ฉั้น

นะ

ฉะ...

รู้สึก
เทิดทูนคุณ
จริงๆ
นะคะ...!

ก็นับเป็น
ผลลัพธ์
ที่มากเกินไป
สำหรับ
อาตมาแล้ว

แต่แค่
ได้อะไหล่ราคา
กับได้สิ่งสม
บุญกุศล
ที่ไปถ่ม
พวกนอกธิด

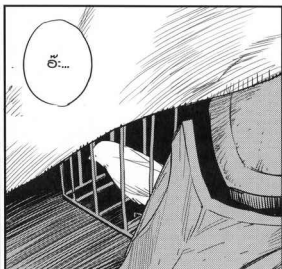
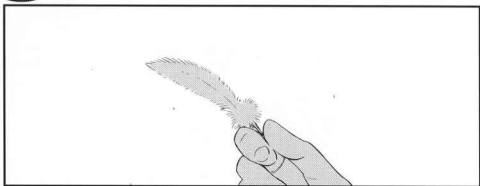
รู้จักเสียงดา
กร: จกแห่ง
"เกท" นั้นนี่ดา
เหมือนกัน

ดอร์ฟนี่
คิดแต่เรื่อง
พรรคนั้น
สินะ

ข้าจะเอา
คำตอบแทนนี้
ไปกินของอร่อย
ไม่มีอะไรให้มัน
เหมือนกัน

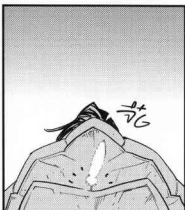

ใช่
อุปกณ์
เวท
นั้น

เตรียมฐานที่มั่น
ไว้ได้เมืองหลวง!
แอบแทรกซึม
อย่างลับๆ!

ทั้งหมดแล้ว!!
ไม่นึกเลยว่า
ตำแหน่ง
ที่ทำพิธีของ
พวกเขา
จะถูกเปิดโปง

ให้พวก
ก็อบลิน
รวบรวม
เครื่องสังเวท

ความ
ประาดณา
ของ
พวกเขา
...!!

ย้อนเวลา
กลับไป
ทันทีหลังจากที่
แก่นบูซาใน
โบราณสถาน
ถล่มลงมา

ณ สถานที่
อีกแห่งหนึ่ง
คนละแห่ง
กับพวกเขา

หน้อย
!

บัดซบ!
บ้าที่สุด!

ทำไม
แผนการอัน
สมบูรณ์แบบ
ของพวกเขา
ถึงเป็นซี?

ทำพลาด
ไปตรงไหน
...

สติแห่งดาบ
ชั้นเธอะ...!?
ทั้งที่แปดเป็อน
มลทินขนาดนั้น
สติแห่งดาบ
อะไรกัน

ได้
เว้ย
!

บ้าเอ๊ย
บ้าเอ๊ย
บ้า
ที่สุด
!

โกแก็กซ์
(บัดซบ)
!!

ไม่...
จงดู
ให้ดี

ได้โปรด
ช่วยเมตตา
ผู้ศรัทธา
ที่น่าสงสาร
คนนี้ได้ด้วย
โปรดประทาน
เศษเสี้ยวของพลัง
มาที่เถิด!

นั่นเสียงเทพ
ผู้ยิ่งใหญ่
ของพวกเขา
นี่นา...

โอ:
...
โอ้ว

ไม่ทราบ
แผนการ
ของแก
ไม่ได้
สมบูรณ์แบบ
ที่คิดได้
อะไรเลย

หา
...
อะไร
นะ?

นี่เนื่องจาก
ลองพูด
อย่างนี้
มานานแล้ว
!

แหมา
พอ
แค่นั้น
แหละ!!

หาก
ช่วงสำเร็จ
จะดีกับการโจมตี
มาได้

การประกาศ
ศึกดา
เป็นเรื่อง
สำคัญนะ

ไม่เข้าใจเลยว่า
จะทิ้งความได้เปรียบ
ในการลอบโจมตี
ด้วยตัวเองไป
เพื่ออะไร

ดริคคอลล
(ดวงดี)
นะ

ทำไมถึงรู้
แหล่งกบดาน
ของ
ลัทธินะ
!?

พวก
นัก
ผจญภัย
อะนะ!
ได้ใจ
กัน

จงรู้
ไว้ซะว่า
หนีไม่พ้น
หรอก!

แผนการ
ของพวกนาง
ถูกเปิดโปง
หมดแล้ว

หา
!?

จันเทรอ...
พวกแก!
พวกแกสินะ!!

ฮึ...
แล้วยัง นักปราชญ์
ปรมาจารย์ จันเธอะ
ตามด้วย?

หน้อยแน่
ไอ้ศัตรู
ตัวฉกาจ
ของท่าน
เทพमार
!

ข้าจะ
ล้าง
แค้น
ให้ท่าน
ที่นี่เอง

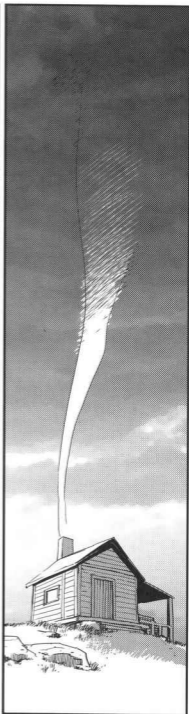
หา

!?

ผู้กล้า

มา
แล้ว
!!

ขนาด
เป็นตอนเช้า
อากาศก็เย็นขึ้น
ซะแล้ว

ฮึม
ในเมือง
คงอยู่ระหว่าง
เตรียมงาน
เทศกาลเก็บเกี่ยว
ของฤดูใบไม้ร่วง
สิน่า

บรี้อ-

ตอนที่ 30

ดีละ:
ถ้าเขา
กลับมา

ทำลตุ
จากเบคอน
ที่เสร็จแล้ว
ให้กินดีกว่า

แต่ดันไป
ทำงานอยู่
นี่สิ

ถ้าเขาอยู่
คงจะมา
ช่วงงาน
เบ็บบๆ ให้

อืม!

ทางนี้
ก็น่าจะยุ่ง
ต้อง
พจจจจจ
แล้ว!

ปัง

จัง
ไม่รู้

ที่มันมี
ยุทธโศภกณณ์
พร้อมสรรพ

แต่ไม่สบ
อารมณ์
เท่าไร

กว่าคำรื่อง
จะมาถึง
ก็ใช้เวลา
มากกว่า
ครึ่งเดือน
แล้วนะ

ก็ไม่มี
ละก็...

ได้จินว่า
มีเด็กสาว
ถูกลักพาตัวไป
ประมาณ
สามคน

สำหรับ
นักบวช
แล้ว...

เรื่อง
นั้น...

เอ้...
เอ๋อ...

คืนศพ
พวกก็อปวิน
ไว้ได้มั้ง

ชั้นองจาก
เก็บพวก
จุทโรปรณโ

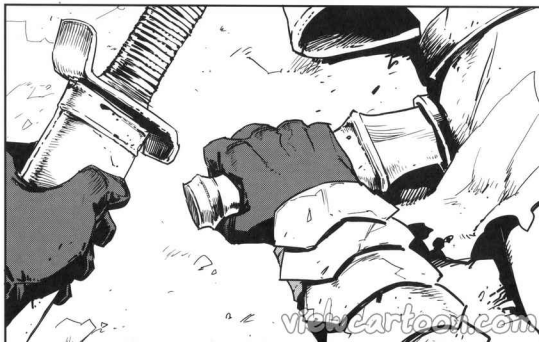

เพราะครั้งนี้
มาแค่
สองคน
เท่านั้น...!

คะ

ชั้นฝาก
คุ่มกัน
ไว้ที

คุณ
ก๊อบลิน
สเลเยอร์
คะ!

ช่าง
หลิ่ง!

มาแล้ว
คะ!

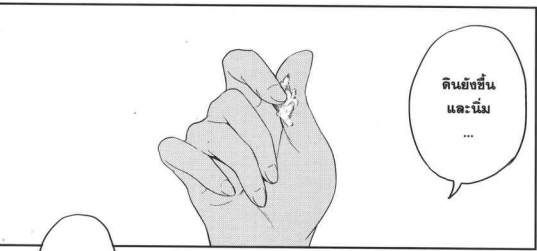

เป็นแบบนี้
จนถึง
ครึ่งเดือนก่อน
นี้:

ทางเข้า
เหมืองแห่งนี้
มีแต่ทางเดียว
นี่คะ?

โดน
แล้ว...

ข้างที่
กันคอ:

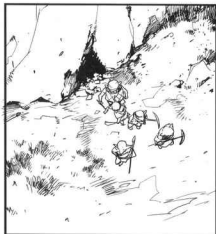
ดินยังขึ้น
และนี่
...

ไซ

ถ้าเป็นชั้นล่ะก็
จะขุดถ้ำ
แล้วขุมใจมตี

แปด

ไม่มีธนู
ไม่มีเวทมนตร์

กระบอง
สอง

เพื่อ
หอกหนึ่ง
พลั่วหนึ่ง

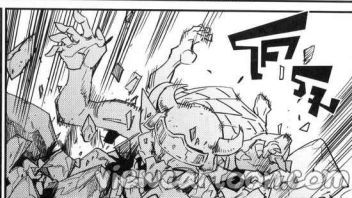
"โพร
เทค
ชั่น"

ลงมือ
กันเถอ:

...เพราะปกติ
จะพยายาม
ดื่มให้น้อยที่สุด
เท่าที่จำเป็น
เท่านั้น...

อืม

ต้องดื่ม
ให้เหมาะสม
นะ:

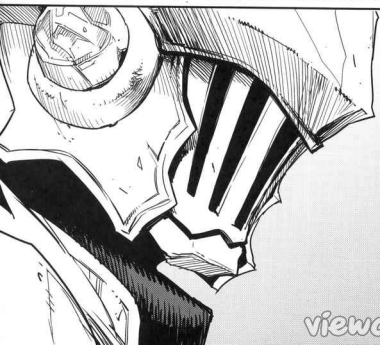
อ๊ะ...
ค้:

เพราะ
ฝึกมา
นะค้:

แม่นขึ้น
แล้วนะ

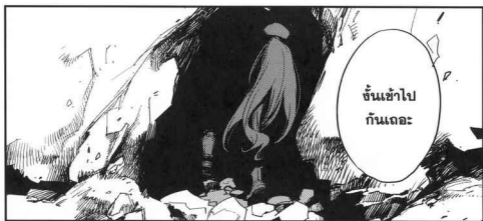
เอ๊ะ:

ทำได้
ดีมาก

เจ้าบ้านนั้น
ไม่ได้เพิ่งมา
พูดน้อง
เอาตอนนี้
ะหน่เอง

เอาแต่
พูดกือบลิน
กือบลิน
อยู่ได้

แต่ปกติแล้ว
ควรจะพูดต่อ
ด้วยสิว่า
"มาช่วย
หน้อยสิ"
ไม่ใช่ีไยยะ!

สรุปคือ
ถูกทิ้ง
ชั้นเธอ:

ก็
ออร์ค-
บอลก
นั้นนา

ตอนถามว่า
"ว่าฮิเปล่า?"
แล้วตอบว่า
"กือบลิน" นะ
ก็ไม่ใช่
หรอก

ไม่ได้
ถูกทิ้ง
ยะ!!

หนวกทูน่า
ควอธ์ฟ
!

แต่โดน
เมินคำชวน
ไปผจญภัย
ไม่ใช่เหรอ?

โอกาส
จับโยงนูนนี่
ไปซะหมดเนี่ย
มันเป็น
นิสัยแยๆ
ของพวกอิวม์
!

นานๆ ที่
ให้ปลดปล่อย
ชะบัง
กินจะดี

โซ่ทางฉลิ
ตั้งเขลาอบุ่นแก้วเด็วง
ก็มาขนาดนี้เช็วงเรอ:
แต่ไม่เปลืองเงิน
ฉลิ:

หอม
หวาน
เหลือ
เกิน
...!

โอ้ว

ขอโทษ
ที่ให้รอคะ!
เนื้อย่าง
ชาตชีสค่า!

สิ่งที่เร็วกว่า
โลกนะ
ไม่เป็นไปตามนั้น
บ้างฯ หรือก

แล้วก็คง
เกิดขึ้นแทนที่ว่า
จะเอาอะไร
แกล่ะมเหศวร์ดี

เฮล้า
อ้วงสิ

ถ้ามี
อาหารอร่อยๆ
กับเตียงใ้นอน
คงไม่มีการต่อสู้
เกิดขึ้นมา
บนโลกนี้หรอก

เฮ้:

แหม
ก็คงมีคน
ร้อนใจอยู่
ละมัง?

ขังไว้ก็ตาม
หากท่านนักบวช
ติดตาม
ท่านผู้สั่งหาร
อสุรนั่นองไป...

ทางจริง
พูดอะไรกันคะ
ฉันไม่เห็น
เข้าใจเลย

อึ้ง
สบางใจ
จึ้น:

คู่แข่ง
เนอ:
เงอ:

คิดว่า
องจากข:รอโอกาส
อย่างไม้รับร้อน
อยู่ตรงนั้น:ค:

ไม่ใช่อย่างนั้น
หรือค:...

...

นั่นก็
ใช้ไปแล้ว
...

ใช้มั้ย
?

มองส่ง
ด้านหลัง
ที่จากไป

เผื่อรูปร่างนั้น
ทำแต่สิ่ง
ที่ต้องทำ
ต่อไป
อย่างเจียมๆ

และ
รอคอย
เขา
กลับมา

≠

คุณก็เหมือนกัน

เลย

ลำบากมาก

เนอะ

พอไม่มีพวกท่านผู้สังหารอสูรนี้เอง พวกอาตมาสามคนจึงขาดกำลังรับนิลแห่งนี้

ครั้งนี้ อาตมาขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

อะไรกัน ถ้าเป็นคำร้องก็ไม่มีเหตุผลให้ปฏิเสธนั้น

หลังจากเทพมารถูกกำจัดไป ช่วงนี้คำร้องเกี่ยวกับเคม่อนค่อนข้างจะเจอน่าดู

ได้จึ้นว่าเป็นพวกที่รอดชีวิตจากการกวาดล้างของดึกลันนี่

เพื่อออกบัญชีชื่อเสียง จึงปลอมตัวเองเป็นมานูเช้งไว้จึ้นนี้

แต่งงานสบายๆ มันไม่มีหรอก

ถ้าจึ้นนี้จะไปรับคือบลิซ

ไม่ใช่คือบลิซหรือ

เพราะ
ไม่ได้เป็น
นักผจญภัย
ทั้งโอกาส
และเวลา
อยู่ด้วยกัน
ก็มีน้อย

สำหรับ
คนที่
ทำได้
แค่นี้

ก็อยาก
เดินหน้า
ทำอะไร
สักอย่าง
อยู่หรอก

...แต่จะให้
ผลุนผลัน
เข้าไป
ก็ค่อนข้าง
น่ากลัว
อยู่นะ...

กลัวใจ
หรือครับ

มีเชื้อ
อะไร

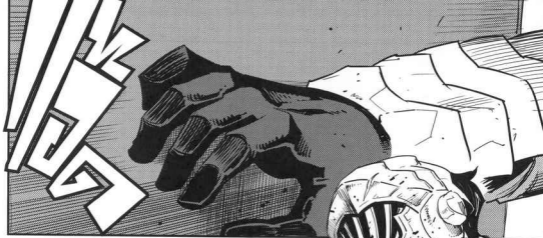

"ไซเลนซ์"

แต่จะให้
จบลง
ทั้ง
อย่างนี้
มันก็...

ผลอรุ่สึก
สบายใจ
กับความ
สัมพันธ์
ในตอน
นี้
จนได้

เดี๋ยวลียะ!
ออร์คบอลก์
มานี่
ทางนี้

ไม่ใช่
"มีอะไร"
ลี

มีอะไร

ชั้นเหรอ

ก็ใช่
นะลียะ
!

ถ้ากลับ
มาแล้ว
ก็หัดทักทาย
กันมั่ง!

ผล
เป็นยังไง
บ้างคะ?

ตั้งใจจะไป
รายงาน
นี่แหละ:

คุณก็อปลิน
ฮเวลเจอร์
ทราบไม่ว่าบอ
งนะ:

ไม่เห็น
เป็นไรเลย
ปกติก็ต้องฟัง
อยู่แล้วนี่:

โห
...

เลิกงานแล้ว
ไม่ใช่หรอ

ครั้งนี้
มีก็อปลิน

เท่าไร?

หรอ
?

เขารู้เรื่องนั้น
กันอยู่แล้วฟัง/
จะถามว่าแก
ได้ผลลัพท์สู้กับ
ผลงานของชั้นไปเล่า
ถ้าหากแล้ว

มี
ก็อปลิน

ขอทีเถอะ
ไม่มีอะไรเลย
รีไจน์

เจอเรื่อง
น่าสงสัย
ที่มีจุดแปลกๆ
ไหมคะ?

พวกมันโผล่
งูทไรปรกณ์
หรือมอสรรพ

ฆ่าหมด
ทิ้งสิบห้าตัว

นั่นเป็น
ข่าวดีเลย
นะ...

ห่างก
มาก

เสียงเป็น
อาหารหรือ
...?

พวกผู้หญิง
ที่ถูกลักพาตัวไป
ปล่อยทิ้งไว้

ตา
จริง

ได้ชั้น
กิติ

...ชั้น
เหรอ

ชั้นชั้น
จะปรับปรุง
ตัว

ว่าแต่
คุณเกือบฉิบ
สเวลาจอร์ค:

อ้อ

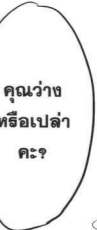
วันมะรืนนี้
จะมีงาน
เทศกาลเก็บเกี่ยว
ใช้มั้งคะ:

คือว่า...
เอ่อ

มีอะไร

คุณว่าง
หรือเปล่า
คะ?

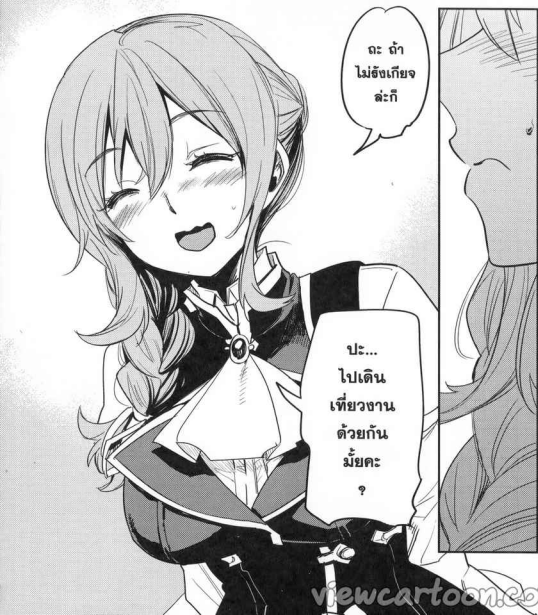
ที่จริง
แล้ว

ฉันจะได้
หยุดครึ่งวัน
ตั้งแต่
ตอนบ่าย
นี่ค่ะ!

บอกว่า
ไม่มี
ก็คงได้

ละมั้ง

อะ ถ้า
ไม่ชิ่งเกียจ
ล่ะก็

ปะ...
ไปเดิน
เที่ยวงาน
ด้วยกัน
มั้ยะ
?

ได้สิ

ช่วง
งานเทศกาล
คงจะมี
เรื่องอุ่นว้าว
เงอะเงะ
ใช้มั้งล่ะ?

ปะ
แบบว่า

ปกติ
ก็ช่วยดูแล
ชั้นเสมอ
เลขนี้

ขอบคุณ
มากค่ะ
!

จ: จริ่งลิต:
คุณเกือบสิ้น
ชะตาเจอรธ

จ:กินอะไร
บ้าง:
?

ไม่เป็นไร

วันนี้
จะกลับ
แล้ว

บ: ชัน
เฟรธอด:
...

เฮ้อ
ชันก็...

คะ

ค่ะ

อิ:
...

.....

พวกนาง
จะเอาสิ่งใ
?

วันนั้นอาตมา
ว่าจะไปเดินกิน
กับท่าน
ผู้ไรเวทมนตร์นะ:

วันงาน
เทศกาลเก็บเกี่ยว
ตอนที่ง
ที่ลานกว้าง

อย่างนั้น
ได้มั้ง

คะ

เฮ้~
เดี๋ย
เสียงเหล่า
ให้ลั่นแก้ว

แม่ชุงาว
เจ้าก็มาด้วยสิ

โง่ๆ
ใจองกากแข็ง
ดึ่มเหล่า
กับเจ้าแกล็ด
ลั่นถับ

...ขึ้นไป
ก็ได้

ฮึ ฮึ
กลับล่ะ:

แฮร

เฮ้ แฮะ...
ละ โล้งออก
ที่ออกมาสารบรีน
นะ:~

เป็นการ
ออกหมัด
ที่ขอดแข็งม
มาก

...จังไป
ก็ถาม

ที่พจางาม
ทำไป
ทำได้ดีมาก

พจางาม
ได้ดี...

กับ
อีกฝ่ายเป็น
คามิศิริมารุ
เน็ง

นะ:
มาก

ว๊อว๊อ

ฉันแต่
ออกจากลาภ
เจ้าบ้านนั้น
ไปผจญภัย
เฉงๆ

...
หนวกหู
บ๊อดโร้

แม่ทั้งทีเหลือักคนนี้
หัดดู
เป็นเจิ้งของข้างบ้าน
ก็คงดีนี่

โชน่า 7
ตีฟส์ตีฟ

ไม่เป็นไร
หรอก

ไม่ใช่:ไร
อย่างนั้น
ะหน่อง

เอ๊ะ: เอ่อ
คือว่า...

ขอโทษ
นะ:ค:
...?

ฟู่ฟู่

เก็บเก็บ

เทศ
กาล

คงจะ
เป็นงาน

เนอ:

ที่สนุก
น่าดู

ฉันจะใช้
"ยกเว้น
เรื่องก๊อบลิน"
บ้าง
ได้รึเปล่า
?

นี่